

KRALJEVINA JUGOSLAVIJA

UPRAVA ZA ZAŠTITU

INDUSTRIJSKE SVOJINE

Klasa 37 (4)

Izdan 15 maja 1933.

PATENTNI SPIS BR. 9983

Echafaudages Rapides Boilot, Paris, Francuska.

Udešljivi potpornik.

Prijava od 9 marta 1932.

Važi od 1 septembra 1932.

Pravo prvenstva od 4 aprila 1931 (Francuska).

Već su poznati potpornici, koji služe na primer za nošenje građevinskih delova (tavanice ili t. sl.) ili za međusobno podupiranje dve vertikalne površine, i koji se u bitnosti sastoje od nazubljene poluge, koja se duž čvrstog potpornog dela može pomerati pogonskim točkom snabdevenim krivajom, polugom ili t. sl., i koja se u odnosu na potporni deo u željenom položaju održava pomoću celishodne sprave za uglavljivanje (zaporni mehanizam, upadna reza ili t. sl.).

Zna se, da se dužina takvih potpornika mora udešavati sa velikom tačnošću, da bi se one vrlo tačno uglavljivale između horizontalnih ili vertikalnih jedno na drugo podupirućih se površina.

Predmet ovoga pronalaska je potpornik, koji omogućava najveću tačnost, i najveću sigurnost u delovanju. Potpornik ima takođe nazubljenu polugu klizeću duž čvrstog potpornog dela; ipak se pomeranje nazubljene poluge vrši pomoću uzengije ili t. sl., koja hvata između dva jedno do drugog postavljena zupca na nazubljenoj poluzi i čija osovina klačenja može da se pomera duž vodice na odgovarajući način čvrsto smeštene pomoću poluge zglavkasto pritvrđene na osovini. Vodica ima dužinu, koja je veća od odstojanja između dva susedna zupca nazubljene poluge.

Druga zglavkasto pritvrđena uzengija, koja je celishodno nameštena, omogućava

da se nazubljena poluga može udesiti i između dva naredna položaja.

Najzad odgovarajuća zaporna sprava omogućava, da se pogonska poluga, posle izvršenog udešavanja dužine potpornika odmah utvrdi tako, da nazubljena poluga ostane u onom položaju, koji joj je nametnut prvom utegom, čija osovina klačenja ostaje utvrđena zapinjanjem pogonske poluge.

Na nacrtu je predstavljen jedan oblik izvođenja predmeta pronalaska i to

Sl. 1 je izgled sa strane potpornika, pri čemu je nazubljena poluga predstavljena u položaju pre kretanja iste na više.

Sl. 2 pokazuje položaj, u kome nazubljena poluga stoji držana pomoćnom uzengijom, a pogonska poluga je radi ponovnog stavljanja u pogon nazubljene poluge podignuta na više.

Sl. 3 je izgled posle izvršenog udešavanja potpornika sa ukočenom polugom za stavljanje u pogon.

Potpornik se sastoji od gvožđa 1 oblika T, koje na pr. stoji na zemlji i na kome se može da pomera drugo jedno gvožđe 2 oblika T, koje je snabdeveno nazubljenjem 3.

Deo 2 ostaje u onom vertikalnom položaju, u koji se on dovede prethodno uzengijom 4, koja hvata između dva uzastopna zupca nazubljenja. Uzengija 4 ima zglavkastu osovinu 5, koja se paralelno sama sebi može da kreće u vodici 6 obli-

ka jednoga razreza. Vodica 6 predviđena je u gvožđu 1 i ima dužinu, koja je veća od otstojanja između dva uzastopna zupca nazubljene poluge 3.

Pomeranje osovine 5 u vodici 6 vrši se u vodici 6 polugom 7 zglavkasto pritvrđenom u tački 8.

Pritiskanjem na dole kraja poluge vrši pomeranje na više osovine 5 iz niže ležećeg kraja vodice 6 na više, čime se pomeranje uzengije 4 vrši na više, pošto ona stoji u zahvatu između dva uzastopna zupca nazubljene poluge 3, to se vrši i pomeranje nazubljene poluge 3 na više, koje je veće, od otstojanja između dva uzastopna zupca nazubljene poluge.

Čim prestane da deluje na polugu 7 na dole upravljena sila i kada ona tome na protiv počne na više da deluje, da bi se docnije omogućilo ponovno podizanje nazubljene poluge 3, to se drugom uzengijom 9, koja je u tački 10 zglavkasto pritvrđena na gvožđu 1, nazubljena poluga 3 održava u onom položaju, koji je neposredno pre toga postignut. Uzengija 9 tako je smeštena, da ona hvata između zubaca nazubljene poluge, kada poluga 7 zauzima najdublji položaj i sprečava klizanje u natrag nazubljene poluge.

Za vreme pomeranja poluge 7 na više kreće se osovina 5 u vodici 6 opet na niže. Uzengija 4 hvata takode preko nazubljene poluge 3 na dole, dogodi se ne zakači dole između druga dva zupca nazubljene poluge. Nazubljena se poluga dakle može ponovo na sada opisani način dalje pomerati na više.

U slučaju, da pomeranje na više nazubljene poluge 3 treba da bude manje od otstojanja između dva uzastopna zupca iste, dovodi se poluga 7 pri njenom kretanju na niže do mirovanja u odgovarajućem trenutku. Nazubljena poluga 3 se tada održava u njenom položaju klinom 11, koji se može uvesti u jedan od dva proreza 12 i 13 koja su predviđena u ploči 14 nepomično smeštenoj na gvožđu 1. Pomoću klina mogu se i svi drugi međupoložaji između dva krajnja položaja poluge 7 udesiti.

Kod stavljanja u pogon sprave se prethodno izdiže nazubljena poluga do poslednjeg mogućeg zupca. Potom ostaje obično da se ispuni još jedan razmak, koji je

manji od otstojanja između dva uzastopna zupca nazubljene poluge. Ovaj se razmak ispunjava pomeranjem poluge 7 za potrebnu meru i pomoću kočenja ove poslednje klinom 11, koje sleduje potom. Nazubljena poluga 3 drži se dakle uzengijom 4 sa velikom sigurnošću na određenom mestu, koja hvata između dva uzastopna zupca. Neželjeno pomeranje potpornika je stoga potpuno isključeno, a isto tako je potpuno sprečeno i padanje nazubljene poluge 3 u natrag, koje bi inače značilo veliku opasnost.

Ako nazubljenu polugu 3 treba duž gvožđa 1 opet spustiti, dovoljno je potpuno jednostavno uzengiju 9 rukom ili drugim kakvim odgovarajućim sretstvom odignuto držati.

Polugom 7 mogu se u slučaju potrebe razvijati i znatne sile, na primer, da bi se pomoću potpornika podigao kakav zid. U tome slučaju može se eventualno na poluzi 7 predvideti još jedno produženje.

Sa 15 su obeležene vodeće ploče gvožđa 2, koje su smeštene na gvožđu 1.

Patentni zahtevi:

1. Udešljivi potpornik sa nazubljenom polugom klizećom duž čvrstog potpornog dela, naznačen time, što se za udešavanje nazubljene poluge predviđa uzengija (4) ili t. sl., koja može da hvata između dva uzastopna zupca nazubljene poluge i čija je obrtna osovina (5) pomerljiva u vodici (6) odgovarajućoj i nepomičnoj pomoću poluge (7) zglavkasto spojenom sa njom, pri čemu vodica ima dužinu, koja je veća od otstojanja između dva uzastopna zupca nazubljene poluge.

2. Udešljivi potpornik po zahtevu 1, naznačen time, što je predviđena i druga zglavkasto smeštena uzengija (9), koja omogućava nepomičnost i utvrđivanje nazubljene poluge (3) između uzastopnih položaja, koji se mogu udesiti.

3. Udešljivi potpornik po zahtevu 1, naznačen time, što je predviđena odgovarajuća zaporna odn. kočeca sprava (11, 12, 13), koja omogućava nepomičnost pogonske poluge posle udešavanja dužine potpornika tako, da nazubljena poluga (3) ostane u onom položaju, koji joj je prvom uzengijom (4) dat, čija osovina (5) biva fiksirana kočenjem pogonske poluge.

